

Paul Strehlenert

Född: 1973

Orsaken till att Paul började träna var enkel, hans pappa hade en kompis som hette Hans Lundberg. Först hade hans äldre bror Peter börjat träna kendo och sen föll det sig naturligt för Paul att följa efter. Paul startade när han var 11 år gammal, han ville starta tidigare men fick hålla till godo med karate tills han kunde börja träna på Johannesskolan hos SSIF. Året var 1984 och bland andra var Mats Wahlqvist, Roland Laurent och Torsten Ryman hans tränare. Träningsivern var stark och när man vill gå på alla träningar innebar det att man också fick ta sig till Vällingby och klubben Budokwai.

Debuten tävlingsmässigt kom i SSIF:s JulCup och fortsatte med deltagande i bland annat Regina Pokalen, Stockholm Kendo Open och Aeggcuppen. Han prövade också vingarna utomlands med deltagande i Oslo Open och deltagande i Kangeiko i Berlin två år i rad, 88–89 och 89–90. Den andra gången blev speciellt minnesvärd då han dansade på Berlinmuren med Ren Watanabe och Christoffer Halla.

Figur 1 - På väg till Berlin 1989; fr v Ren Watanabe, Paul Strehlenert, Peter Strehlenert, Sven Keski-Seppälä, Cristoffer Halla

En fast punkt i många träningsresor var Sven Keski-Seppälä. Paul har en stark känsla av att det ofta var Sven som var den vuxne som han och de andra ungdomarna hade som trygg punkt i tillvaron. Det krävdes nog att någon orkade vara lite av en ungdomsledare, och han gjorde att de ibland kom ut på lite mer äventyr än gymnasalar när vi var ute och reste. Det fanns flera bra vuxna i kendon, men alla var liksom med för sin egen skull. Sven fanns där för vår skull.

Landslaget fångade nu upp Pauls talang och med dispens blev han som sextonåring medlem i landslaget som åket till EM i Berlin 1990. I juni deltog han också i en landskamp mot Finland i Helsingfors. En speciell tävling då den ingick som en del 100 års firandet av Finlands motsvarighet till Riksidrottsförbundet. Det finska landslaget hade önskat sig Sverige som motståndare. Men kendokarriären fick efter det ta paus då han åkte till USA på ett år för att studera. Väl hemkommen var suget efter kendosträning starkt. Paul tränade nu 6 dagar i veckan, alla pass han hade möjlighet att delta i.

Våren 1992 blev Paul återigen uttagen till landslaget och följde med till EM i Barcelona. Av de två tävlingsdagarna kände han att lagmatcherna den mest inspirerande delen av tävlingarna. Den match hans minst mest var den mot en minst 2 meter lång motståndare som slängde ned Paul i golvet flera gånger. Men han kunde ge tillbaka och fick med ett krokben motståndaren att hamna utanför planen utan att domarna sa något. När shinaiflisorna skingrats stod Paul som segrare. Men han hade mött en god förlorare som efter matchen kom och gav Paul en flaska vin som tack för god match.

Figur 2 - EM 1990 i Berlin; Paul Strehlenert mot okänd

Till hösten skulle Paul börja 3an på gymnasiet och hans betyg hade kanske inte riktigt mått bra av hans fanatiska tränande. Konsekvensen blev att han tog en paus från kendon som i slutändan blev definitiv. Trots att han senare bodde ett tag i Umeå, där hans bror Peter startat kendo klubb, plockade han inte upp kendon igen. Någon gång på 00-talet återkom tankarna om att börja träna men det

sammanföll med Björn Gustavssons tragiska bortgång. Paul tyckte mycket om Björn och nu när han var borta dog de sista tankarna på comeback.

Hans medaljer från kendorriären har blivit stulna vid ett vindsinbrott och av rustningen har han bara tare och zekken kvar samt den nu "möjliga" tävlingsshinaien.

Två speciella kendoögonblick för Paul är dels deltagande i Kangeiko i Berlin. Samt att vakna i Björn Gustavssons lägenhet, under ett Malmöbesök, till tonerna av Vivaldi från dennes hifi-anläggning.

Figur 3 – Silverlaget från EM 1992 i Barcelona; fr v sittande Mats Wahlqvist, Per Bjerlow, Joakim Strömsnäs, Cristoffer Halla; fr v stående Alf Dahlback, Ishigamori-sensei, Paul Strehlenert, Björn Gustavsson, Jens Nilsson, Leif Svensson jr

En fight som han grämer sig lite över är den där han mötte den som senare vann EM individuellt i Barcelona, Ralph Lehmann. Trots lika läge i matchen 1–1, förlorade Paul till slut med känslan att den matchen borde jag ha vunnit.

Bland svenska kendokas håller han Mats Wahlqvist som bäst, Björn Gustavsson som den som hade snyggast kendo, och som egen förebild Per Bjerlow. En stil som han kallar elak.

Ishigamori-sensei är den gästinstruktör som betytt mest för Paul.

Nedtecknat av Hans Lundberg i februari 2024.